

styrelsesrådet, udarbejdet på linie med den resolution, som de skandinaviske lande havde forelagt for konferencen.

II. Finansielle spørgsmål.

Arbejdsorganisationens budget for det kommende år samt andre finansielle spørgsmål behandles af finanskommissionen. Denne kommission er sammensat alene af regeringsrepræsentanter, idet dog arbejdsgiver- og arbejdergrupper hver sender een repræsentant til kommissionens møder om budgettet med ret til at deltage i forhandlingerne, men uden ret til at stemme. I kommissionen var Danmark repræsenteret ved delegationens formand, fhv. nationalbankdirektør *C. V. Bramsnæs*.

Budgetforslaget for 1956 var forud behandlet i styrelsesrådet, og det oprindelige forslag, som var udarbejdet af generaldirektør *Morse*, blev under forhandlingerne i styrelsesrådet noget reduceret, idet såvel arbejdsgivernes repræsentanter som adskillige regeringsrepræsentanter kritiserede en del af de foreslåede forhøjelser af budgettet i forhold til indeværende år. Resultatet blev, at den samlede udgiftssum for organisationens virksomhed i 1956 blev foreslået fastsat til 7,4 mill. dollars. For 1955 var budgettet ansat til 6,7 mill. dollars, og forslaget kom altså til at indeholde en forhøjelse på ca. 700.000 dollars.

Efter en længere diskussion i finanskommissionen blev forslaget vedtaget her, og det blev senere ligeledes vedtaget uforandret af konferencen.

Dækningen af organisationens udgifter foregår ved påligning af bidrag fra medlemsstaterne efter en særlig procentskala. Denne skala blev noget ændret for året 1956, idet de nye stater, som er indtrådt i arbejdsorganisationen, 1) Sovjet Unionen, 2) Ukraine og 3) Byelorusland, er optaget i procentskalaen, således at der derved er blevet mulighed for nogen reduktion af andre staters procentsats. Også Danmark fik nogen reduktion i den hidtil fastsatte procentsats. Som resultat af den fastsatte procentsats vil Danmarks bidrag for 1956 andrage ca. 60 000 dollars, men da der foreligger nogle tilbagebetalinger til staterne på

grund af overskud i de foregående år, vil den danske betaling for 1956 blive reduceret til ca. 52 000 dollars.

Spørgsmålet om fastsættelse af procentsatserne for de enkelte lande giver hvert år grundlag for diskussion i finanskommissionen, og der fremsættes fra flere sider ønske om, at procentsatserne for staternes bidrag til arbejdsorganisationen skal være de samme som for staternes bidrag til Forenede Nationer. Dette møder dog modstand fra U. S. A.'s side, idet U. S. A. til Forenede Nationer betaler ca. 33 pct. af udgifterne, men til Den internationale Arbejdsorganisation kun 25 pct. Fra amerikansk side fremhæves det, måske i nogen grad med rette, at det ikke er heldigt for en international organisation, at mere end 25 pct. af udgifterne dækkes af en enkelt stat.

Finanskommissionen behandlede i år ligesom foregående år spørgsmålet om den kinesiske Formosa-regerings og Ungarns ret til at deltage i afstemninger på konferencen til trods for, at disse stater havde større restancer til organisationen end tilladt. Resultatet blev, at konferencen med $\frac{2}{3}$ majoritet gav Formosa-regeringen ret til at stemme trods restancerne, medens der for Ungarns vedkommende ikke opnåedes tilstrækkelig majoritet i konferencen. Den danske regeringsdelegation stemte i begge tilfælde imod at give stemmeret.

III. Rapporter om gennemførelse af konventioner og henstillinger.

Som det sker hvert år, blev der af konferencen nedsat en kommission til at gennemgå de rapporter, som i henhold til Den internationale Arbejdsorganisations forfatning skal indsendes fra regeringerne angående skridt, der er foretaget for at gennemføre de af organisationen vedtagne konventioner.

Det samlede antal ratifikationer af internationale arbejdskonventioner udgør over 1500 og binder 61 stater. Så sent som i 1949 udgjorde ratifikationernes antal 1000 og båndt på det tidspunkt kun 50 stater, således at antallet af ratifikationer i de foreløbne 6 år er steget med 50 pct., medens